

Proč léky nejsou a nebudou – Markéta Šichtařová

 cz24.news/proc-leky-nejsou-a-nebudou-marketa-sichtarova

13. června 2023

Stáhnout PDF

Sledujte nás na Telegramu: [@cz24news](https://t.me/cz24news)

ČESKO: Chcete vědět, proč léky nejsou? A zajímá vás, zda a kdy budou? Všichni stále vdychají a tváří se zmateně jak včela v zimě. Když hledáte odpovědi, jen se dočtete, že důvodů je mnoho. Já vám ty skutečné důvody ale detailně popíšu.

Ale ještě předtím vás nejprve naštvu, protože vám řeknu, co slyšet fakt nechcete: Léky nejsou, protože socík, a léky nebudou, protože bude socík ještě větší.

A teď, když jsem vás naštvála, se lidé rozdělili na dva tábory. První tábor rovnou přestal číst dál, vypnul pozornost, protože naši socialistickou vlast si od manipulátorky Šichtařové rozvracet nedáme. Tím jsme se zbavili té balastní části. A těm, kdo zůstali, vysvětlím detailněji odpověď na otázku, proč léky nejsou a nebudou. Aneb vysvětlím jim, jak to všechno souvisí se socíkem.

Takže: Zhruba tři čtvrtiny léčiv v Evropě mají původ v Asii. Z nich asi 70 procent má původ v Číně. Ovšem léčiva se dělí na dvě velké skupiny. Zaprvé originální patentovaná léčiva, z nichž více než 90 procent je vyráběno v Evropě. A zadruhé takzvaná generika, tedy levnější varianty originálních patentovaných léčiv, z nichž drtivá většina je vyráběna v Asii, zejména v Číně.

O tom, která léčiva právě mají takzvaný výpadek v dodávkách, se každý může dozvědět na stránkách SÚKL – tedy Státního ústavu pro kontrolu léčiv. U každého výpadku je uveden i poněkud šifrovaný důvod. Šifrovaný proto, že daný výpadek není vysvětlen detailně, ale přibližně zjistíte, zda jde o problém výrobní, problém s vypršeným a neobnoveným patentem, anebo třeba o problém v dodavateli. A když budete zkoumat jednotlivá léčiva a zhruba uváděné důvody, už se to začíná rýsovat: Na straně generik převažují důvody na straně dodavatele, zatímco u originálních patentovaných léčiv se nápadně často vyskytuje problém ve výrobě. Asi z toho ještě pořád nejste moudří, ale hned to vysvětlím ještě víc.

Když se lék uvádí na trh, probíhá v Evropě celkem složité jednání mezi farmaceutickou firmou a státem. Teď nemám na mysli registraci a schvalování léku, teď mluvím o navazujících jednáních, která víc souvisí s obchodem: Nejprve se musí rozhodnout, zda lék bude hrazen z veřejného zdravotního pojištění, nebo zda si jej bude plně hradit pacient.

Tady malá vsuvka. Veřejné zdravotní pojištění je zcela lživý název pro daň. Žádné zdravotní pojištění ve skutečnosti nemáte. Odvádíte ze svých příjmů daň pro financování zdravotnictví, které je částečně státní, tudíž také část léků je buď plně, nebo částečně hrazena státem. Nic si ale nepojišťujete. Na žádné plnění tedy placením „zdravotního pojištění“ nemáte nárok.

Pokud se rozhodne, že lék bude hrazen částečně státem, tedy z takzvaného veřejného zdravotního „pojištění“, pak se dále stanoví takzvané úhradové stropy. Aneb stanoví se, kolik peněz bude stát

maximálně na daný lék vynakládat. Tyto úhradové stropy, aneb v podstatě ceny léků, byly zafixovány před mnoha lety, když se lék uváděl na trh.

Důležité je říci: Stát se rozhodl část léků hradit, protože věřil, že je správné v oblasti léků a zdraví zrušit odporné kapitalistické principy a volný trh, protože drahé léky by mohly být pro chudé lidi nedostupné, a to je nesociální.

Jenomže neexistuje žádná povinnost státu valorizovat úhradové stropy třeba podle inflace. Neexistuje žádná povinnost zvednout pravidelně ceny za léky v době rostoucích cen analogicky, jako se třeba podle inflace valorizují důchody.

Pokud ovšem farmaceutické firmě vzrostou náklady třeba kvůli inflaci o 100 procent, ale úhradová vyhláška nezvýší strop na tento lék, potom se farmaceutické firmě brzy přestane výroba léku vyplácet. A ještě později, když její náklady vzrostu ještě více, by výroba takového léku znamenala, že by firma byla ve ztrátě. Firma pak udělá jedinou možnou věc: výrobu léku buď zastaví, anebo lék začne vyvážet do zemí, které ještě nezrušily tržní systém a nezavedly úhradové vyhlášky.

Jinými slovy, stát chtěl být natolik sociální, aby nikdo nebyl v nevýhodě, až se mu to dokonale povedlo: Léky nejsou pro nikoho, nikdo není v nevýhodě. Všichni jsme chudí a bez léků svorně. Prosím zapamatujte si a nechte proniknout hluboko do vašich mozků: Touha po socialismu a regulace cen od státu způsobila, že nemáte vaše léky.

Tento problém, kdy státní touha po sociálnosti zapříčinila nedostatek léčiv, je společným problémem celé EU. Například dne 14. 6. 2023 bude v Německu celostátní stávka lékáren, při které lékárny demonstrativně na jeden den zavřou. Lékárny tím protestují proti

politice Spolkové vlády a EU, která podle tvrzení lékáren svými rádobý „sociálními“ regulacemi přímo zapříčinila nedostatek léků. Takže problém socialismu není jen problém ČR, ale celé EU.

Pokud stále ještě váháte a nezdá se vám to, tak vám to vysvětlím ještě víc polopaticky: U veterinárních přípravků vůbec žádný problém s nedostatkem neexistuje, protože zde nebyly stanoveny žádné úhradové stropy. Na zvířatech stát nepraktikuje socialismus – proto u zvířat trh funguje – proto veterinární léky nechybí.

Možná jsem vás stále ještě nepřesvědčila, že hlavní příčinou nedostatku léků je státní regulace jejich cen. Proto vám ukážu ještě další důkaz. A ten paradoxně najdeme na Ukrajině. Ale v docela jiné souvislosti, než asi čekáte. Společensky i ekonomicky rozvrácená Ukrajina se nakonec (naštěstí) vzdala jakýchkoliv zásahů do trhu s léčivy, protože teď na něco takového nemá kapacitu a trápí ji daleko horší problémy. A teď se podržte: Vznikla naprosto paradoxní situace, kdy se movitější ukrajinští pacienti nechávají léčit v celkem kvalitním českém zdravotnictví, ale po stanovení diagnózy a doporučení léčby si pro léky jezdí zpět na Ukrajinu, kde jakékoliv léky seženou v lékárnách absolutně bez problémů a za nízké ceny. Pro osobní potřebu a pro potřebu rodiny si je vozí zpět do ČR, kde pak pokračují v léčbě.

Pro rýpaly: Ano, je pravda, že vozíme léky na Ukrajinu, protože jich tam je nedostatek, ale tento nedostatek je zcela jiného rázu než v EU. Tento nedostatek je geografický a jedná se o léky pro armádu a lidi v oblastech, kde nefunguje infrastruktura. Navíc je v místech bojů potřeba spousta léčiv pro urgentní (emergency) medicínu. To ale rozhodně neznamena, že například ve Lvově v lékárně chybí antidiabetika nebo paracetamol tak jako u nás. Ukrajinci totiž nemají problém cokoli bez regulací importovat z ciziny. Kdyby na Ukrajině neprobíhala válka a nadměrná konzumace emergency léčiv, naše humanitární lékové balíčky by vůbec nepotřebovali, protože jsou vybavení lépe než my.

A pojďme dál. Úhradové stropy jsou sice nejpodstatnějším důvodem nedostatku, ale zdaleka nejsou jediným důvodem. Často chybí třeba obaly nebo hliník na výrobu blistrů. Obaly chybí, protože jsou drahé. Drahé obaly jsou, protože je vysoká inflace. Vysoká inflace je, protože Evropská unie chtěla být velmi sociální a sociálně rozdala během pandemie obrovská kvanta peněz coby vrtulníkové peníze. V důsledku toho materiály zdražily a staly se nedostupné. My ale víme, že máme úhradové vyhlášky a není možné léky prodávat za cenu, která by tyto drahé materiály pokryla. Tržně uvažující lékárny se snaží řešit problém po svém a balí léky všelijak, používají své vlastní obaly. Tím ovšem mohou problém vyřešit jen do určité míry.

Dosud jsme se bavili o originálních, v Evropě patentovaných léčivech. Jak jsme si ale řekli, značná část léčiv, respektive surovin pro evropská léčiva, pochází z Asie. Nejvíc se to týká generik, ale nejen jich. A zde vzniká dvojí problém.

První problém: Čína teprve nedávno odpískala covidové uzavírky. Čína je po stránce hospodářské dnes již více tržní ekonomika než ekonomika evropská, s cenami zde tedy problém není. Čína je ale současně stále ještě tvrdě socialistická, respektive Komunistickou stranou řízená země po stránce politické. Proto Čína provedla tak tvrdé uzavírky, během nichž farmaceutická výroba a doprava stála. A když se uzavírky zrušily, čínské farmaceutické firmy primárně začaly řešit hlad Číny po lécích, vyrobená farmaceutická produkce proto zůstala doma a nebyla vyvezena do Evropy. A druhý problém: Proč by Čína vyvážela léky zrovna do České republiky nebo do jiných evropských zemí, když se Evropa neustále vůči Číně politicky vyhraňuje a považuje ji prakticky za svého nepřítele?

A to pořád ještě není vše. Generika se nevyrábí jen v Číně, která s EU může mít politický problém, ale i v jiných asijských zemích, odkud by teoreticky neměl být problém léčiva do EU dovézt. Jenomže problém to je. A opět je na vině evropská státní (socialistická) regulace. Léky se totiž z Asie mohou do EU dovést jen za určitých kautel. V Asii je nadbytek léků a dokonce i levných léků,

ale lokální asijské firmy nemají šanci se dostat na trh EU, protože na trh s léčivem v EU smějí vstoupit jen nadnárodní koncerny, které mají sídlo v EU, jsou registrované v EU a jejich produkce vyráběná mimo EU je certifikovaná Evropskou unií a hlídána podle vyhlášek a zákonů EU. Pokud tedy například indická generická firma vyrobí lék, má americké certifikace a americké standardy, vyrobí tedy lék prakticky stejně kvalitně jako továrna v EU, stejně tento lék nesmí do EU dovézt, protože je to zakázáno.

A pokud by taková asijská firma chtěla lék přeci jen v EU prodávat a přeci jen by absolvovala celé martyrium s evropskou certifikací a splněním evropských vyhlášek, stejně na jejich léky EU uvalila clo, čímž jejich cenu uměle zvýšila. Takové asijské firmě se pak skutečně dovoz do EU nevyplatí a nemá žádnou motivaci léky do EU vozit.

Typickým příkladem léčiva, jehož dovoz z Asie byl paralyzován, je paracetamol, který se z ekonomických důvodů vyrábí pouze v Číně. Co znamená „z ekonomických důvodů“? Čína ho umí vyrobit tak levně, že se nevyplatí vyrábět paracetamol kdekoli jinde na světě. Proč ho Čína umí vyrobit levně? Protože Čína nemá socialistické evropské regulace jako Zákoník práce, minimální mzdu, Green Deal prodávající energie i dopravu, sociální ochranářství, vysokou míru přerozdělování. Protože Čína je po ekonomické stránce tržněji než Evropa, vyrábí výrazně levněji.

Jenomže paracetamol je součástí velkého množství dalších léků, do kterých se přidává již v Evropě. Když Čína zahájila po covidu znovu výrobu, sytila levným paracetamolem nejprve svůj vnitřní trh, když ho nasýtila, začala paracetamol vyvážet všude jinam než do Evropy, protože mezi Evropou a Čínou se rozjíždí v podstatě nová studená válka.

Říkáte si, že řešení by bylo, aby státy začaly paracetamol vyrábět v Evropě? Pokud ano, tak pak se náramně mýlíte. Řešení by bylo jediné správné: Zrušit v Evropě úhradové vyhlášky, ponechat trh s léky skutečným volným trhem, kde konečný zákazník by platil

skutečnou výrobní cenu léku plus nějakou trhem ustálenou marží výrobci, zrušit Green Deal, zrušit Zákoník práce, zrušit dovozní zla do Evropy. Najednou by řada farmaceutických firem začata naprosto spontánně a sama paracetamol vyrábět, a to levně.

Všichni ale víme, že to se rozhodně nestane.

Všichni také tušíme, co se naopak stane: Stát začne hlídat údajné nehospodárné plýtvání s léky a léky začnou být na příděl. Neboli vytvoří se okamžitě nelegální černý trh s léky. Neboli stát to ve svém socáči pohnojí ještě víc.

Chtěli jste socialismus (neříkejte, že ne, vždyť se podívejte, co roky volíte), tak teď ho máte, a nedostatek léků je naprosto integrální a logickou součástí socialismu.

Anebo snad myslíte, že na Kubě za Castra, v Sovětském svazu za Brežněva, nebo v Severní Koreji dnes léky byly, či jsou? Tak vidíte.

(Děkuji za doplňující informace a konzultaci MUDr. Vavrušovi.)

AUTOR: Markéta Šichtařová

ZDROJ: blog.idnes.cz

CHCI PŘÍSPĚT NA CHOD PORTÁLU

Upozornění: Tento článek je výlučně názorem jeho autora. Články, příspěvky a komentáře pod příspěvky se nemusí shodovat s postoji redakce cz24.news. Medicínské a lékařské texty, názory a studie v žádném případě nemají nahradit konzultace a vyšetření lékaři ve zdravotnickém zařízení nebo jinými odborníky.